

PARAULA I VIDA

Tornant de Lourdes

Els dies 30, 31 de maig i 1 de juny, en el seu 42è pelegrinatge, la Diòcesi d'Urgell s'ha deixat visitar per Maria Immaculada a Lourdes, després de dos anys de pandèmia. 350 pelegrins provinents de tots els indrets de la Diòcesi, amb l'acompanyament de la nova Presidenta M. Dolors Trilla, la Junta i els Consiliaris hem viscut 3 dies per viure el perdó i l'acollida, la missa a la Gruta, en la festa de la Visitació, la foto de família de tots junts i el Viacrucis per la muntanya. A la tarda la processó amb el Santíssim Sagrament, i al vespre el Rosari amb la processó de les torxes, presidida pels d'Urgell. I l'endemà, la joiosa Missa internacional a la Basílica de Sant Pius X, amb moltíssims pelegrins vinguts d'arreu del món. Experiència de catolicitat, de comunió i de servei als malalts i ancians; de pregària, cercant la pròpia conversió i el testimoni ferm i generós de la fe, que Maria beneeix i empeny. Ella ens va al davant, obre camí i nosaltres —petits fills— seguim rere seu amb confiança.

Aquest any 2022 a Lourdes se celebren els 160 anys del reconeixement oficial de les aparicions de la Immaculada a la jove Bernadeta Soubirous a la gruta. Fou el 18 de gener de 1862 quan l'aleshores Bisbe de Tarbes, Mons. Bertrand-Sévère Mascarou-Laurence (1790-1870) publicava, en nom de l'Església catòlica, una carta pastoral donant un judici positiu respecte a l'aparició a la gruta de Lourdes. Deia: *«Ens va inspirar la comissió, formada per sacerdots savis, pietosos, cultes, experts, que qüestionaven l'infant, estudiaven els fets, ho examinaven tot, ho sospesaven tot. També vam invocar l'autoritat de la ciència i vam quedar convençuts que l'aparició és sobrenatural i divina i que, en conseqüència, el que Bernadeta*

va veure va ser la Verge Santíssima. La nostra convicció es va formar a partir del testimoni de Bernadeta, però sobretot a partir dels fets ocorreguts i només es poden explicar per la intervenció divina». Feia només 4 anys d'aquell 11 de febrer de 1858, data de la primera aparició vora el riu Gave, als afores de la vila de Lourdes.

El lema pastoral del Santuari de Lourdes d'aquest any 2022 és: *«Aneu a dir als sacerdots»*, fragment de les paraules que Maria digué a Bernadeta: *«Aneu a dir als sacerdots, que edifiquin una capella, i que hi vinguin en processó».* Durant 3 anys hi reflexionarem. Suggereix que cal estimar els sacerdots, ajudar-los en el seu ministeri, col·laborar sinodalment amb ells i donar-los suport en moments de crítiques o de dificultats. Necessitem els sacerdots que ens donen la gràcia dels sagraments, que pregunten per tots i ens acompanyen i ajuden en el camí.

En retornar ens adonem que hem estat pelegrins que visiten el Santuari per omplir el cor de vida interior i de vida apostòlica, i per sentir la urgència d'anar-ho a anunciar i de regalar aquesta gràcia a tothom. De cap manera vam ser turistes o comerciants que cerquen altres fins, ni vam ser superficials en el viatge. Cada un de nosaltres som un pelegrí en recerca, seguint l'estela traçada per la Verge Maria. Com suggeriria recentment el Cardenal Gianfranco Ravasi: *«Qui peregrina viatja amb el cor: trenca amb el passat que vol abandonar, busca el misteri i la transcendència, i aspira a una transformació radical de la seva existència».* Estem contents d'haver pogut reconquerir el goig del pelegrinatge de fe a Lourdes, com a Diòcesi en camí, en temps de Sínode.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de Maria Auxiliadora i 38ns Jocs Florals

El 24 de maig se celebra la festivitat de Maria Auxiliadora, patrona de la família salesiana i del cos de policia d'Andorra. Al Col·legi Sant Ermengol es va fer, a la capella de l'escola, l'ofrena floral dels més petits del col·legi, els nens i les nenes d'Infantil. Tot seguit, fou el torn dels alumnes de Primària que van oferir a la Verge: cançons, poemes, treballs manuals... Mn. Antoni Elvira fou qui acompanyà els alumnes en aquesta celebració. Al mateix temps, els estudiants de l'ESO van omplir el Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Meritxell per homenatjar la figura de Maria Auxiliadora. Mn. Pepe Chisvert va celebrar l'eucaristia en presència de la Directora del col·legi, Maria Josep Pascual, i l'equip docent de Secundària.

Dins del programa d'actes de la jornada festiva, també es va organitzar l'entrega de premis dels 38ns Jocs Florals de Secundària i de les jornades literàries dels alumnes de Primària.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Déu no pot ser un «pare solter»

Vaig conèixer, a fons, una mare soltera. La seva vida era dedicació completa al fill i li faltaven hores. I això que només en tenia un. Això em va completar l'experiència de la paternitat.

Quan Jesús, el Fill, ens ha fet conèixer la gran bona notícia que Déu és un Pare, tot seguit he entès que no pot ser un «pare solter» i si fos Ma-

re no podria ser una «mare soltera». Adverteixo que no tinc res en contra de les persones que ho són, tot al contrari, les tinc en molta consideració.

Però en imaginar-nos la paternitat de Déu descobrim una Comunitat d'Amor que vetlla pels fills i filles. Vivim embolcallats en amor. Som cuidats, per igual, per aquesta maternitat tan

especial que és l'Amor diví. No és un pare solter desbordat de feina, és un treball en equip on l'amor es vessa i ens arriba distribuït equitativament: Pare, Fill i Esperit Sant.

No deixem que la feina recaigui tota sobre el Pare, deixem intervenir els altres i, molt especialment, deixem a l'Esperit diví que sigui l'autèntica Mare de la nostra ànima. Som fills

estimats d'una veritable família divina.

Jo no sé ben bé com deu ser la Santíssima Trinitat però de ben segur que Déu no pot ser un «pare solter», Déu és una Família.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Volviendo de Lourdes

Los días 30, 31 de mayo y 1 de junio, en su 42.ª peregrinación, la Diócesis de Urgell se ha dejado visitar por María Inmaculada en Lourdes, después de dos años de pandemia. 350 peregrinos provenientes de todos los lugares de la Diócesis, con el acompañamiento de la nueva Presidenta M. Dolors Trilla, la Junta y los Consiliarios hemos gozado de 3 días para vivir el perdón y la acogida, la misa en la Gruta en la fiesta de la Visitación, la foto de familia de todos juntos y el Vía Crucis por la montaña. Por la tarde la procesión con el Santísimo Sacramento, y por la tarde el Rosario con la procesión de las antorchas, presidida por los de Urgell. Y al día siguiente, la gozosa Misa internacional en la Basílica de San Pío X, con muchísimos peregrinos venidos de todo el mundo. Experiencia de catolicidad, de comunión y de servicio a los enfermos y ancianos; de oración, buscando la propia conversión y el testimonio firme y generoso de la fe, que María bendice y sostiene. Ella nos precede, abre camino y nosotros —pequeños hijos— seguimos tras de sí con confianza.

Este año 2022 en Lourdes se celebran los 160 años del reconocimiento oficial de las apariciones de la Inmaculada a la joven Bernardita Soubirous en la gruta. Fue el 18 de enero de 1862 cuando el entonces Obispo de Tarbes, Mons. Bertrand-Sévère Mascarou-Laurence (1790-1870) publicaba, en nombre de la Iglesia católica, una carta pastoral dando un juicio positivo respecto a la aparición en la gruta de Lourdes. Decía: «Nos inspiró la comisión, formada por sacerdotes sabios, piadosos, cultos, expertos, que cuestionaban a la pequeña, estudiaban los hechos, lo examinaban todo, lo sopesaban todo. También invocamos la autoridad de la ciencia y quedamos convencidos de que la aparición es sobrenatural y divina y que, en consecuencia, lo que Bernardita vio fue a la Virgen Santísima. Nuestra convicción se formó a partir del testimonio de Bernardita, pero sobre todo a partir de los hechos ocurridos y sólo pueden explicarse por la intervención divina». Hacía tan sólo 4 años de aquel 11 de febrero de 1858, fecha de la primera aparición junto al río Gave, en las afueras de la villa de Lourdes.

El lema pastoral del Santuario de Lourdes para este año 2022 es: «Id a decir a los sacerdotes», fragmento de las palabras que María dijo a Bernardita: «Id a decir a los sacerdotes, que edifiquen una capilla, y que vengán en procesión». Durante 3 años reflexionaremos sobre ello. Sugiere que debemos amar a los sacerdotes, ayudarles en su ministerio, colaborar sinodalmente con ellos y apoyarles en momentos de críticas o de dificultades. Necesitamos a los sacerdotes que nos dan la gracia de los sacramentos, que rezan por todos y nos acompañan y ayudan en el camino.

Al regresar nos damos cuenta de que hemos sido peregrinos que visitan el Santuario para llenar el corazón de vida interior y de vida apostólica, y para sentir la urgencia de ir a anunciar y ofrecer esta gracia a todos. De ninguna forma fuimos turistas o comerciantes que buscan otros fines, ni fuimos superficiales en el viaje. Cada uno de nosotros somos un peregrino en búsqueda, siguiendo la estela trazada por la Virgen María. Como sugería recientemente el Cardenal Gianfranco Ravasi: «Quien peregrina viaja con el corazón: rompe con el pasado que quiere abandonar, busca el misterio y la trascendencia, y aspira a una transformación radical de su existencia». Estamos contentos de haber podido reconquistar el gozo de la peregrinación de fe a Lourdes, como Diócesis en camino, en tiempos de Sínodo.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Ordino

El dia 27 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 12 joves i 1 adult de la Parròquia de

Sant Corneli i Sant Cebrià d'Ordino al Principat d'Andorra. A la seva arribada a la parròquia, el Copríncep fou rebut per la Cònsol Menor, Hble. Sra. Eva Choy, i pel Rector, Mn. Joan Fenosa.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric animà els joves confirmands a viure segons l'Esperit i no segons la carn (cf. Ga 5,16-22), és a dir, a buscar allò essencial a la vida, els valors, les virtuts, més fonamentals. L'Arquebisbe va posar com a exemple la pandèmia on ens vam haver de qüestionar sobre quins eren aquests valors més fonamentals com la família, la salut i, també, la fe i la dimensió espiritual. Va exhortar els joves a viure segons l'Esperit Sant que rebien aquell dia en plenitud, i a ser testimonis de la pau, l'alegria i la joia que la resurrecció de Crist ens porta.

Al final de la Misa, Mons. Joan-Enric Vives regalà un Nou Testament als confirmands, animant-los a llegir-ne cada dia un petit fragment per poder nodrir la seva vida espiritual.

► **Celebració de la Mare de Déu dels Desemparats a Ribes de Freser.** La petita capella de la Verge dels Desemparats, situada al poble de Ribes de Freser, va acollir el dissabte 21 de maig la celebració eucarística en llaor de la Mare de Déu, mantenint aquesta antiga tradició.

El P. Jorge Armando Moncayo, Administrador parroquial de Ribes de Freser, fou qui va presidir la celebració, a la que van acudir els fidels del poble i d'alguns altres pobles de la vora.

La Mare de Déu dels Desemparats de Ribes de Freser és una petita capella protegida com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Aquesta capella va ser fundada el 1749 i constituïa la capella privada de la família Capdevila, relacionada amb l'actual família Montagut, del Balneari. Estava situada gairebé dins del riu, amb el conse-

güent perill associat. Fou traslladada per l'Ajuntament a la ubicació actual, situada al carrer dels Estiradors, el 1910. El gener del 2020 es van fer unes obres de restauració per resoldre els problemes de filtracions procedents de la coberta que perjudicaven l'estructura.

► **Sopar solidari d'UNICEF.** L'Arquebisbe d'Urgell es va fer present al principi del sopar solidari que UNICEF a Andorra va organitzar en commemoració del 75è aniversari de la Fundació d'aquest fons internacional per als infants, el 12 de maig i que va reunir més de 150 persones. Mons. Joan-Enric Vives s'hi va voler fer present per mostrar el seu recolzament i suport a l'entitat.

A la seva arribada fou rebut pel Cap de Govern, M.I. Sr. Xavier Espot, i per la Presidenta d'UNICEF Andorra, Sra. Geòrgia Pont, així com per la Junta de l'entitat.

El sopar va recaptar més de 5.000 euros que es destinaran a projectes socials a l'Afganistan, Bangladesh i el Bhutan. També es destinaran recursos a la campanya de vacunació que té l'ONG a països en vies de desenvolupament.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

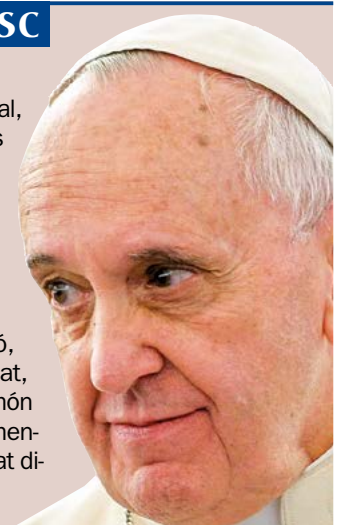
Cel» (21 de febrer).

► **@Pontifex_es:** «Voldria fer una crida als qui tenen responsabilitats polítiques perquè facin un seriós examen de consciència davant Déu, que és Déu de pau i no de guerra; que és Pare de tots, no sols d'alguns; que ens vol germans i no enemics» (23 de febrer).

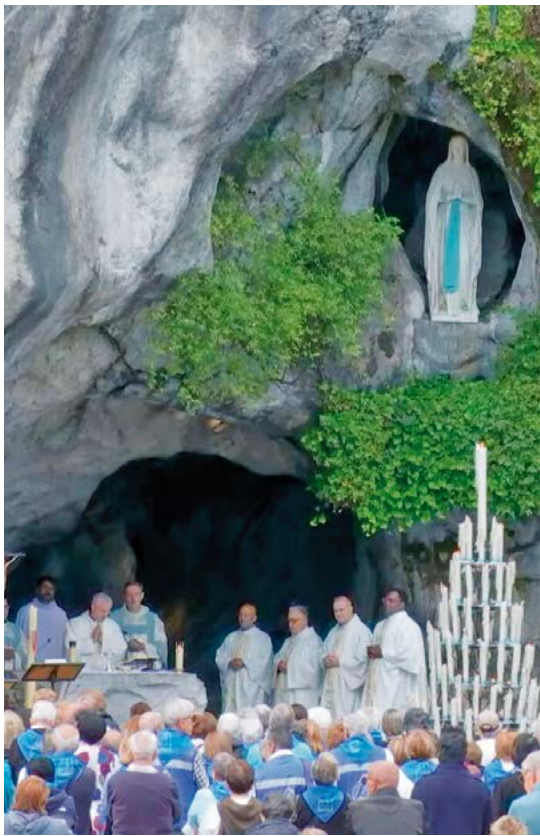
► **@Pontifex_es:** «La queixa i el pessimisme no són cristians. No estem fets per a anar mirant a terra, sinó per a elevar els ulls al

► **@Pontifex_es:** «En el camí sinodal, només la humilitat pot posar-nos en condicions de trobar-nos i escoltar, per a dialogar i discernir» (25 de febrer).

► **@Pontifex_es:** «Preguntem-nos quin tipus de paraules utilitzem. Paraules que expressen atenció, respecte, comprensió, proximitat, compassió? O contaminem el món escampant verins: criticant, lamentant-nos, alimentant l'agressivitat difusa?» (27 de febrer).

42è Pelegrinatge diocesà a Lourdes

L'«Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va pelegrinar al Santuari de Lourdes els dies 30 de maig a l'1 de juny, en el seu 42è pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell. Es reprenia així el tradicional pelegrinatge diocesà que no es duia a terme en els darrers dos anys, a causa de la pandèmia.

Uns 350 pelegrins, provinents de tots els indrets del Bisbat, hi van prendre part acompanyats i encapçalats per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i una desena de preveres i diaques de la diòcesi, amb la Presidenta M. Dolors Trilla i els consiliaris Mn. Ignasi Navarri i Mn. Pere Morales.

En aquells tres dies van participar en la celebració del perdó i d'acollida, la missa a la Gruta, sempre molt emotiva, en la festa de la Visitació, amb tots els pelegrins arribats de la Vall d'Aran, i després al Via Crucis per la muntanya. Es van fer una foto de família a l'esplanada davant l'església del Roser. A la tarda, la processó amb el Santíssim Sagrament, i al vespre el Rosari amb la processó de les torxes, que va presidir l'Arquebisbe Joan-Enric. L'endemà, tots vam participar en la Missa internacional a la basílica subterrània de Sant Pius X, amb moltíssims pelegrins vinguts d'arreu del món.

El pelegrí, al santuari, ha de poder omplir el seu cor de vida interior i de vida apostòlica i sentir la necessitat d'anar-ho a anunciar i a donar-ho, i un cop anunciat i testimoni, sentir novament la necessitat de tornar-se a omplir per tornar-se a donar. De cap manera és un turista que cerca altres fins, ni és superficial en el seu viatge. És un pelegrí en recerca, seguint l'estela que la Verge Maria, la Immaculada, va deixar-nos a través de Santa Bernadeta.

Aquest és l'efecte de gràcia i de consol que provoca el Santuari de Lourdes en el cor dels pelegrins. I en aquests dos anys en què no s'hi han pogut acostar per causa de la pandèmia, s'ha hagut de viure amb fe i enyorança. Ara s'hi ha pogut tornar, i la joia ha estat molt gran per a tots. Els pelegrins havien trobat a faltar Lourdes i Lourdes havia trobat faltar els pelegrins. Ara Maria de nou ens ha «visitat» i ens ha tornat a donar el seu missatge de confiança, de fe, de servei, de conversió, d'amor als sacerdots, i de proximitat envers els malalts i els pobres.

El lema pastoral del Santuari de Lourdes d'aquest any 2022 ha estat «Aneu a dir als sacerdots», fragment de les paraules que Maria digué a Bernadeta: «Aneu a dir als sacerdots, que edificuin una capella, i que hi vinguin en processó». Durant tres anys hi reflexionaran.

Aquest any 2022 se celebra una efemèride important: els 160 anys del reconeixement oficial de les aparicions de la Mare de Déu de Lourdes a la jove Bernadeta a la gruta de Massabielle.

Fou concretament el 18 de gener de l'any 1862 quan l'aleshores Bisbe de Tarbes, Mons. Bertrand-Sévère Mascarou-Laurence (1790-1870), publicava en nom de l'Església catòlica una carta pastoral formant un judici respecte a l'aparició que va tenir lloc a la gruta de Lourdes. Deia: «Ens va inspirar la comissió, formada per sacerdots savis, pietosos, cultes, experts, que qüestionaven l'infant, estudiaven els fets, examinaven tot, sospesaven tot. També vam invocar l'autoritat de la ciència i vam quedar convençuts que l'aparició és sobrenatural i divina i que, en conseqüència, el que Bernadeta va veure va ser la Verge Santíssima. La nostra convicció es va formar a partir del testimoni de Bernadeta, però sobretot a partir dels fets ocorreguts i que només es poden explicar per la intervenció divina».

Feia 4 anys després d'aquell 11 de febrer de 1858, data de la primera aparició vora el riu Gave als afores de la vila de Lourdes.

► **Trobada de delegats de Pastoral Vocacional a Madrid.** Els delegats de Pastoral Vocacional d'Espanya, entre ells el d'Urgell, Mn. Alfons Velásquez, es van reunir a Madrid del 16 al 18 de maig.

Seguint el lema de la Jornada de Pregària per les Vocacions, que es va celebrar el 8 de maig, la Subcomissió Episcopal per als Seminaris va propo-

sar el tema «La proposta vocacional: testimonis que deixen empremta». Així, durant aquests dies, es va aprofundir la «petjada vocacional» a la família, a la pastoral juvenil, a la parròquia i a l'escola. A la sessió inaugural, el dilluns 16 de maig, va intervenir el President de la Subcomissió episcopal de Seminaris, Mons. Jesús Vidal, Bisbe auxiliar de Madrid.

La primera ponència se centrà en «La cura de les vocacions a la família», a càrrec del Director del secretariat de la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida, Miguel Garrigós.

Després es parlà de la pastoral juvenil en clau vocacional, de la proposta vocacional a les comunitats parroquials, i del paper de l'esco-

la en el desvetllament de les vocacions.

Foren els ponents, el Director del secretariat de la Subcomissió Episcopal per a la Joventut i Infància, Raúl Tinajero; el Director episcopal d'Infància i Joventut de Madrid, Luis Melchor Sánchez; i el responsable de la Pastoral Vocacional a CONFER, el P. Luis Manuel Suárez, CMF.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8,18-22]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoi-le, mr.; Tomàs d'Orvieto, religiós servita.

28. ■ Dimarts [Am 3,1-8;4,11-12 / Sl 5 / Mt 8,23-27]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767);

sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dimecres [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc.

30. ■ Dijous [Am 7,10-17 / Sl 18 / Mt 9,1-8]. Sants protomàrtirs de l'Església de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / Sl 84 / Mt 9,14-17]. Sants Procés i Martinia, màrtirs; sants Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc de Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, preveres jesuïtes i màrtirs.

3. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicília, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

Diumenge XIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures»

Jesús pot semblar molt exigent i ho és. Ho veiem en les tres escenes de vocació de l'evangeli d'avui. Al primer que vol seguir-lo li recorda: *Les guineus tenen caus i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.* Li recorda, per tant, la pobresa total que haurà de viure com a deixeble, si vol seguir Jesús. Al segon que li demana: *Permeteu-me primer anar-me'n a casa fins que hauré enterrat el meu pare,* Jesús l'apressa a seguir-lo: *Deixa que el morts enterrin els morts i tu ves a anunciar el Regne de Déu:* és tan urgent aquest anunci que no hi ha temps per a altres obligacions: seguir Jesús és primer que tot (de fet el text parla d'anar a enterrar el pare, no d'esperar a que mori). El tercer vol també seguir Jesús però li posa una condició: *Vinc, amb vos Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.* La resposta de Jesús és igualment radical: *Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu.* La urgència de predicar el Regne és tan gran que no permet cap dilació; aquí trobem un contrast clar amb la postura d'Elies quan crida Eliseu. Aquest li diu: *Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.* I Elies respon: *Ves, torna a casa teva: Què t'he fet jo per impedir-t'ho?* Eliseu té temps per tornar a casa, matar els bous, coure'ls i menjar-se'ls convidant la gent. No hi ha aquí cap urgència de seguir immediatament la seva vocació. Qui vol seguir Jesús, en canvi, ha d'estar disposat a renunciar a tot. Ell va a *Jerusalem decididament*, disposat a dur a terme la seva vocació fins al final. Acaba de ser rebutjat pels *samaritans*. Qui vulgui seguir-lo ha d'estar disposat a renunciar a la seguretat personal (pobresa) i a deixar en segon terme els sentiments i vincles familiars que passen a un segon lloc. Jesús i el seu Regne són més importants que tot i demanen una resposta immediata. Pau ens recorda: *Crist ens ha alliberat de l'esclavatge perquè siguem lliures.* La vocació de seguir Jesús és molt exigent i postul·la una llibertat total de qualsevol lligam o seguretat humana.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, correu darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Ves, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meva i calze meu.*

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.» / Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meva vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu ves a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vos, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días, el Señor dijo a Elías en el monte Horeb: «Unge profeta sucesor tuyo a Eliseo, hijo de Safat, de Abel Mejolá». Partió Elías de allí y encontró a Eliseo, hijo de Safat, quien se hallaba arando. Frente a él tenía doce yuntas; él estaba con la duodécima. Pasó Elías a su lado y le echó su manto encima. Entonces Eliseo abandonó los bueyes y echó a correr tras Elías, diciendo: «Déjame ir a despedir a mi padre y a mi madre y te seguiré». Elías le respondió: «Anda y vuélvete, pues ¿qué te he hecho?». Eliseo volvió atrás, tomó la yunta de bueyes y los ofreció en sacrificio. Con el yugo de los bueyes asó la carne y la entregó al pueblo para que comiera. Luego se levantó, siguió a Elías y se puso a su servicio.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Tú eres, Señor, el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti. / Yo digo al Señor: «Tú eres mi Dios». / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor que me aconseja, / hasta la noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 5,1.13-18)

Hermanos: Para la libertad nos ha liberado Cristo. Manteneos, pues, firmes, y no dejéis que vuelvan a someteros a yugos de esclavitud. Vosotros, hermanos, habéis sido llamados a la libertad; ahora bien, no utilizéis la libertad como estímulo para la carne; al contrario, sed esclavos unos de otros por amor. Porque toda la ley se cumple en una sola frase, que es: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Pero, cuidado, pues mordiéndolos y devorándolos unos a otros acabaréis por destruirlos mutuamente. Frente a ello, yo os digo: caminad según el Espíritu y no realizaréis los deseos de la carne; pues la carne desea contra el espíritu y el espíritu contra la carne; efectivamente, hay entre ellos un antagonismo tal que no hacéis lo que quisierais. Pero si sois conducidos por el Espíritu, no estáis bajo la ley.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,51-62)

Cuando se completaron los días en que iba a ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros delante de él. Puestos en camino, entraron en una aldea de samaritanos para hacer los preparativos. Pero no lo recibieron, porque su aspecto era el de uno que caminaba hacia Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo que acabe con ellos?». Él se volvió y los regañó. Y se encaminaron hacia otra aldea. Mientras iban de camino, le dijo uno: «Te seguiré adondequiera que vayas». Jesús le respondió: «Las zorras tienen madrigueras, y los pájaros del cielo nidos, pero el Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza». A otro le dijo: «Sígueme». Él respondió: «Señor, déjame primero ir a enterrar a mi padre». Le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú vete a anunciar el reino de Dios». Otro le dijo: «Té seguiré, Señor. Pero déjame primero despedirme de los de mi casa». Jesús le contestó: «Nadie que pone la mano en el arado y mira hacia atrás vale para el reino de Dios.»